

Chương 18: Archdemon

(Số từ: 2886)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

19:25 PM 23/06/2024

Eleris, người bị sốc vì tôi thậm chí còn không biết Archdemon là gì, bắt đầu giải thích ngắn gọn. Sarkegaar định mở miệng nhưng cô bảo ông im lặng vì chắc chắn ông ấy sẽ tiếp tục những lời nói vô dụng của mình.

“Archdemon là sự tồn tại thiết yếu để tạo ra một xã hội bao gồm hầu hết các Ma Tộc, thường được gọi là ác quỷ.”

"Xã hội?"

“Vâng.”

Khả năng độc nhất của Archdemon. Tôi xác nhận rằng tôi có khả năng Thống Trị Ma Tộc. Tôi nhớ nó nói rằng nó ở hạng D.

“Ban đầu, ác quỷ không thể tồn tại như một xã hội rộng lớn. Ngài biết rằng Loyar là Lyanthrope, tôi là Ma Cà Rồng và Sarkegaar là Dreadfiend, phải không?”

"Đúng vậy."

“Trước khi chủng tộc Archdemon xuất hiện, nhiều Ma Tộc cũng như Nhân Tộc đều xung đột với nhau. Ở phía tây của lục địa có các quốc gia lớn của con người, nhưng ở phía đông có Ma Giới được gọi là

Lãnh Địa Bóng Tối. Nói cách khác, có nhiều ác quỷ sống thành từng nhóm nhỏ ở nơi đó.”

Ngay cả khi không có con người xung quanh, ác quỷ vẫn sẽ sống bằng cách chiến đấu lẫn nhau.

“Lãnh Địa Bóng Tối là vùng đất chìm trong chiến tranh vĩnh cửu, nên con người không có lý do gì để quan tâm đến chúng ta.”

Con người đang thịnh vượng, trong khi ác quỷ vẫn tiếp tục chiến đấu và sẽ sớm tự hủy diệt. Nhiều chủng tộc sống ở nơi đó, nhưng với những trận chiến đang diễn ra này, việc đạt được bất kỳ sự thịnh vượng nào là không thể và dân số của mỗi chủng tộc quá khác nhau.

“Tuy nhiên, có một kẻ đã xuất hiện để hòa giải mọi xung đột, trận chiến giữa các Ma Tộc và chỉ cho họ cách chung sống và hòa nhập họ vào một xã hội. Họ có một sức mạnh kỳ lạ có thể can thiệp vào linh hồn của ác quỷ.”

“Đó có phải là Ma Vương không?”

“Đúng vậy, ngài ấy Ma Vương Arcdemon Đệ Nhất.”

Người ta không biết kẻ đó đến từ đâu hoặc chính xác kẻ đó là ai. Tuy nhiên, kẻ đó đã có thể điều khiển linh hồn của ác quỷ, cho phép họ sống cùng nhau, điều mà trước đây không thể làm được.

Vì sự tôn trọng, ác quỷ gọi kẻ đó là Archdemon. Cuối cùng, thuật ngữ này được sử dụng để mô tả chủng tộc của Ma Vương.

Sarkegaar nói thêm.

“Dưới ảnh hưởng của Archdemon, ác quỷ đã có thể đoàn kết thành một xã hội dưới sự lãnh đạo của một kẻ cai trị. Ảnh hưởng của nó vẫn còn nguyên vẹn, nhưng nếu vài thế hệ không có Archdemon vượt qua, ác quỷ sẽ lại bị chia cắt và quay trở lại kỷ nguyên chiến tranh vĩnh cửu. Trở lại thời kỳ đen tối.”

Ma Giới sẽ sụp đổ hoàn toàn nếu Archdemon biến mất.

Nếu vậy, điều đó có nghĩa là vẫn còn nhiều ác quỷ có thể hòa hợp với nhau, tuy nhiên nếu điều này tiếp tục qua nhiều thế hệ, ác quỷ sẽ quay trở lại thời kỳ mà họ chiến đấu và giết nhau hết lần này đến lần khác.

Bây giờ tôi đã hiểu tại sao không ai có tham vọng trở thành Ma Vương kế nhiệm.

Trừ khi họ là Archdemon, ngay từ đầu đã không có chủng tộc nào khác có khả năng thực hiện công việc của Ma Vương.

Bây giờ tôi đã có thể hiểu rằng lòng trung thành của Sarkegaar không còn chỉ là lòng trung thành nữa.

Sarkegaar tin rằng sự tồn tại của Ma Vương là điều cần thiết để duy trì nền tảng của xã hội Ma Giới. Điều này hoàn toàn khác với lòng trung thành đơn giản với đất nước của một người.

Ma Vương đóng vai trò như chất nhũ hóa giữa nước và dầu.

Thực thể tạo ra những thứ không thể hòa hợp, hòa trộn với nhau.

“...Vậy ta còn một câu hỏi nữa.”

“Vâng. Hoàng tử cứ hỏi.”

“Tại sao Nhân Ma Đại Chiến lại xảy ra?”

Tôi chỉ viết ra rằng có một cuộc chiến tranh, nhưng không phải tại sao Nhân Ma Đại Chiến lại xảy ra. Con người cố gắng tiêu diệt ác quỷ, nhưng đó là những gì tôi đã viết. Vì vậy, đây được cho là cuộc xâm lược đầu tiên từ phía con người.

Eleris nhìn vào đồng lửa và nói:

“Con người luôn lo sợ sự thống nhất của Ma Giới.”

Xác suất xảy ra sự kiện mà tôi không thiết lập đúng đã được sửa. Thật kỳ lạ khi thấy những khả năng sai lầm của tôi lại được sửa chữa như thế.

Con người đã xâm chiếm Ma Giới.

Vì tôi không nói rõ lý do, nên thế giới bổ sung thêm khả năng là con người lo sợ sự thống nhất của Ma Giới và sự xuất hiện của các Archdemon. Tôi có cảm giác tội lỗi kỳ lạ dâng lên trong mình, cảm giác như có ai đó khác lấp đầy những lỗ hổng mà tôi đã tạo ra trong khi làm loạn.

Những ác quỷ của Lãnh Địa Bóng Tối bắt đầu hình thành một xã hội. Ngay cả con người, những người đã chiến đấu với nhau cũng không có lựa chọn nào khác ngoài việc cảnh giác với tình huống đó.

“Các Ma Vương tiền nhiệm đã nhận thức được thực tế rằng một ngày nào đó con người sẽ bắt đầu xâm chiếm Ma Giới. Đó là lý do tại sao Ma Giới liên tục chuẩn bị cho chiến tranh.”

Tôi gật đầu trước lời của Eleris. Ngay cả khi họ không có ý định xâm lược lẫn nhau, nếu họ thấy bên kia giờ kiếm lên thì bên kia cũng sẽ làm như vậy.

'Đừng hiểu lầm, bọn ta chỉ tăng cường quân đội để phòng thủ trước một cuộc tấn công có thể xảy ra từ bên các ngươi.'

Tất nhiên, không ai có thể tin vào điều nhảm nhí đó.

Việc đánh nhau xảy ra là điều bình thường vì họ sợ nhau.

Vì vậy, mặc dù Ma Giới và Nhân Giới không có ý định tấn công lẫn nhau, nhưng họ đang chuẩn bị tấn công lẫn nhau, chỉ vì đối phương tồn tại.

Không quan trọng ai đã bắt đầu nó. Một cuộc chiến cuối cùng sẽ nổ ra bất kể điều gì.

Ma Giới có Ma Vương, nhưng Nhân Giới cũng có lực lượng hùng mạnh, các Chiến Binh. Các chiến binh đã thành công trong việc hạ gục Ma Vương cùng với họ.

Cái chết của Ma Vương ở một cấp độ hoàn toàn khác so với cái chết của một vị vua loài người. Vì vậy, việc Ma Vương chết sẽ hoàn toàn hủy hoại tinh thần của nhiều binh lính hơn Vua.

Trên thực tế, Ma Vương có thể so sánh với Thần ở Ma Giới.

Chỉ riêng lời giải thích này thôi cũng đủ để tôi hiểu tầm quan trọng của Archdemon.

“Ừm... giờ ta đã hiểu tại sao Archdemon lại quan trọng rồi.”

Bây giờ tôi đã biết tại sao người đó phải là tôi.

“Vậy từ giờ trở đi ta nên làm gì? Mọi người đã nghĩ về điều đó chưa?”

“Ngài phải rèn luyện sức mạnh của mình. Ngoài ra, Gardium quá nguy hiểm. Chúng ta phải quay trở lại Ma Giới, tập hợp những ác quỷ đang phân tán và thiết lập lại sức mạnh của ngài, trong khi ngài phải tiếp tục quá trình luyện tập của mình.”

Tất nhiên, nếu tôi trở lại Ma Giới, tôi sẽ được chào đón bởi những ác quỷ vẫn còn nhớ đến Ma Vương và việc tập hợp một số lực lượng sẽ không quá khó khăn.

Lãnh Địa Bóng Tối rất rộng lớn và ngay cả khi Ma Vương có chết, con người cũng không thể nuốt chửng mọi thứ. Tôi lắc đầu trước lời nói của Sarkegaar.

“Quá nguy hiểm. Con người không thể chiếm toàn bộ Lãnh Địa Bóng Tối, nhưng họ sẽ không bỏ bê việc giám sát. Nếu một thế lực Ma Tộc mới xuất hiện, họ sẽ ngay lập tức tiến hành một cuộc tấn công khác.”

Họ sẽ không bình tĩnh ngồi yên khi chúng ta xây dựng lại Ma Giới mà họ vừa phá hủy. Nếu họ nhận thấy bất kỳ dấu hiệu nào của hành vi đáng ngờ, họ sẽ chơi trò giết chết tất cả chúng tôi.

Và trên hết, tôi chỉ nói điều đó để phù hợp với lời nói của họ, bởi vì tôi không có ý định xây dựng lại Ma Giới và gây chiến lần nữa á? Tôi được biết rằng ác quỷ sẽ lại tan rã nếu không có tôi,

nhưng thành thật mà nói, điều đó sẽ xảy ra trong tương lai xa. Nó không giống như nó đang xảy ra bây giờ.

Và... Còn một điểm khác không quan trọng bằng.

“Ta nghĩ quay trở lại Ma Giới sẽ là một ý tưởng tồi.”

Mắt Sarkegaar sáng lên trước lời nói của tôi, như thể ông vừa nảy ra một ý tưởng. Ngay từ đầu tôi đã không muốn quay trở lại Ma Giới. Tôi chắc chắn không thích nó ở đó.

Tôi muốn ở lại Gardium bây giờ. Thành phố này khá đẹp.

Tôi không muốn sống ở một nơi không có tàu mana!

“Đây là trung tâm lãnh thổ của kẻ thù. Biết địch biết ta trăm trận trăm thắng. Đúng hơn là chúng ta cần học cách sống của con người ở đây.”

Không khó để tôi nghĩ ra lý do nào đó, vì tôi là bậc thầy trong việc tìm lời bào chữa.

“Ooh, ngài chắc chắn là Hoàng tử lý tưởng. Sự táo bạo và dũng cảm đó đã đánh thẳng vào tim kẻ thù! Đức hạnh của một vị vua đáng để noi theo!!!!!!”

Không, tôi chỉ muốn sống gần nhà ga thôi đây?

Ngoài ra còn có Eleris, nên sẽ không có khả năng bị con người phát hiện khi sống ở đây. Xác suất bị bắt đáng lẽ phải giảm xuống đáng kể.

Không có lý do gì để tôi rời Gardium. Đây là thành phố đáng sống nhất trên toàn lục địa, và tôi không muốn rời đi ngay cả khi có chết, trừ khi có khả năng tôi bị phát hiện là ác quỷ.

Tôi chỉ muốn dành thời gian ở đây cho đến khi kết thúc. Thật không tốt cho tôi khi làm rối tung câu chuyện thêm nữa, và cái kết sẽ ngày càng đến gần hơn khi năm tháng trôi qua trong khi được Eleris chăm sóc.

Không có bất kỳ điều kiện cụ thể nào mà tôi phải hoạt động, phải không? Nhỉ?

Những lời bào chữa của tôi có tác dụng quá tốt không? Ông ấy gần như bật khóc trước lời bào chữa chính đáng của tôi, tin rằng tôi thực sự có thể đánh bại kẻ thù nếu học theo cách của họ.

Ông ấy có vẻ ngưỡng mộ sự táo bạo và can đảm của tôi.

“Hoàng tử. Nếu đó là điều ngài đang nghĩ thì tôi có một ý tưởng thậm chí còn hay hơn.”

“...Một ý tưởng hay hơn?”

Không, mình không biết nó là gì, nhưng mình chắc chắn 100% rằng nó sẽ không tốt chút nào.

“Chỉ khi biết cách của con người thì chúng ta mới có thể hạ gục chúng! Tôi ngưỡng mộ sự khôn ngoan của ngài!”

Không nhá.

Ông đang định nói gì?

“Bằng cách vào 'Temple', ngài sẽ có thể tìm hiểu kỹ lưỡng cách sống của con người! Đánh bại chúng bằng chính vũ khí của chúng mới là sự trả thù thực sự!”

Ồ.

Điều vô lý đó là gì vậy?

Loyar gật đầu trước lời nói của Sarkegaar.

“Tôi không nghĩ đó là một ý tưởng tồi.”

“H, hả?”

“Temple là cái nôi không chỉ của Đế Quốc mà còn của hầu hết nhân tài loài người. Khi lớn lên, ngài sẽ biết hết những người giữ chức vụ quan trọng trong xã hội loài người. Nếu ngài chiến đấu với Đế Quốc, ngài sẽ biết rõ hơn bất kỳ ai khác kẻ thù của mình

là ai và cách suy nghĩ của họ. Hoặc ngài có thể khuất phục được họ. Ngài sẽ tiêu diệt Đế Quốc từ bên trong.”

Không, chờ đã.

Cái gì cơ?

Tôi không có ý can thiệp vào câu chuyện chính. Tuy nhiên, Loyar nhìn Sarkegaar có vẻ đồng ý với nhau như thể những gì ông ấy nói là điều gì đó tốt đẹp.

Sarkegaar nói thêm.

“Ngoài ra, Temple hiện đang nuôi dưỡng những anh tài có thể lực rất lớn. Chúng nhằm mục đích nuôi dưỡng những tài năng như Chiến Binh Artorius. Tôi chắc chắn rằng nó sẽ giúp ích rất nhiều cho chúng ta khi biết được chúng đang nuôi mầm gì và chúng ta có thể loại bỏ những tài năng quá nguy hiểm tận gốc rễ của chúng trước khi chúng trưởng thành.”

Đúng vậy. Temple cũng là cơ sở nuôi dưỡng những con người tài năng, những người cuối cùng sẽ trở thành những thế lực hùng mạnh. Ngay cả ở nơi đó, vẫn có một loại nhân vật đặc biệt nuôi dưỡng những người tài năng có thể kế vị Anh Hùng Artorius và tổ đội của anh ấy, và vâng, đó là nơi có các nhân vật chính.

Tuy nhiên, không có lý do gì để tôi đến đó. Tôi phải làm cái quái gì ở đó chứ?

Tôi phát điên rồi đây.

Tôi bắt đầu bị cuốn vào câu chuyện chỉ vì tôi nói sai lời.

Eleris!

Giúp ta với!

Cô không muốn ta biến thành vũ khí chiến tranh phải không?!

Eleris chỉ mỉm cười với tôi khi cô nàng nhận thấy tôi đang nhìn cô với ánh mắt cầu xin.

“Tôi cũng nghĩ đó là một ý kiến hay đấy Hoàng tử ạ.”

Cô đang nói về cái gì vậy? Bình thường cô sẽ không đồng ý mà? Thật khó hiểu tại sao Eleris, người phản đối ý tưởng của Sarkegaar, lại đồng ý.

“Bây giờ, hãy đợi một chút...”

Tôi cố gắng tìm một cái cớ để tránh diễn biến kỳ lạ này, cả ba đều đồng ý.

“Cho dù ta có thể che giấu vẻ ngoài của mình bằng ma thuật đến đâu, chắc chắn sẽ có Phù Thủy ở Temple, mấy người không biết

chuyện gì sẽ xảy ra sau đó sao? Chắc chắn sẽ rất nguy hiểm nếu danh tính của ta bị tiết lộ.”

Có phải những kẻ ngốc này muốn giết tôi?

“Đừng lo lắng, thưa Hoàng tử.”

Với một nụ cười, Sarkegaar tháo chiếc nhẫn ra khỏi ngón tay mình.

“Đây là chiếc nhẫn được truyền từ thế hệ này sang thế hệ khác trong Gia tộc tôi.”

“Chà, thế còn chuyện đó thì sao?”

“Chỉ cần đeo chiếc nhẫn này, ngài sẽ có thể sử dụng sức mạnh của Gia tộc tôi.”

Cái gì?

Tại sao ông lại có một thứ như vậy? Tại sao một thứ như vậy lại xuất hiện thuận tiện vào thời điểm như thế này? Hả? Thành thật mà nói, điều này thật khó tin. Tại sao những tên khốn đa hình này lại truyền lại một chiếc nhẫn có khả năng ban cho khả năng đa hình từ thế hệ này sang thế hệ khác?

Điều đó sẽ hoàn toàn vô ích đối với họ!

Đây không phải chỉ là một sự sắp đặt ngẫu nhiên nào đó vào thời điểm này thôi sao?!

[Bạn có thấy lạ khi đột nhiên có một diễn biến khó tin như vậy xảy ra trong tiểu thuyết này không?]

[Đồ ngu.]

Tôi cảm thấy như có thứ gì đó vừa lướt qua tầm nhìn của tôi. Tôi đã không nhìn thấy nó đúng cách.

Đó là gì vậy?

“Cái, cái đó, làm sao ta có thể chấp nhận một chiếc nhẫn quan trọng đã được truyền lại trong một thời gian dài như vậy? Nó, ờm, chắc hẳn rất quý giá đối với ông. Giống như một kỷ vật của cha mẹ ông. Không phải sao?”

Tôi dần dần không còn lời bào chữa.

“Những kỷ vật này đem so với sứ mệnh vĩ đại của ngài là xây dựng lại Ma Giới thì chẳng là gì! Xin hãy nhận lấy, thưa Hoàng tử!”

Sarkegaar đẩy chiếc nhẫn về phía tôi trong khi hét lên quyết tâm của mình.

“Một quốc gia hùng mạnh và thịnh vượng gần như nằm trong tầm tay của chúng ta!”

Tôi trở thành nạn nhân của những lời bào chữa của chính mình.

Dù sao, nó đã khá rõ ràng.

Người đưa tôi đến đây dường như không muốn tôi bình tĩnh sống yên đến cuối cùng mà.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỪNG HỘ TÔI QUA:

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading